882/11

Den 14. december 2011 blev i sag nr. 80.467:

xxxxx xxxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S. Hun klager over selskabets erstatningsopgørelse i anledning af et ulykkestilfælde, hun var udsat for den 31/5 2003.

Selskabet har udbetalt erstatning for et varigt mén på 5 %, men har afvist at betale yderligere med henvisning til, at det ikke er godtgjort, at uheldet har medført en højere méngrad.

Af klageskemaet, som er underskrevet den 9/5 2011, fremgår bl.a.:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. ...**
1. Vurderet ud fra en andens cpr.nr.
2. Bedragerisk undladt at videregive oplysning 9/5 2002 på trods af det var med blev der sagt tlf. hellere sende giro.
2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? ...
Sagen genoptages.
Ses på med andre øjne. Læse biblen forfra."

Selskabet har i brev af 29/5 2011 til nævnet redegjort for sagen og sin stillingtagen hertil således:

"Forsikringstageren anmeldte i maj 2003, at hun var kommet til skade ved et fald på cykel. Vi anerkender hændelsen som et dækningsberettigende ulykkestilfælde og beder forsikringstageren vende tilbage, hvis der måtte vise sig varige følger.

I juli 2004 modtager vi en speciallægeerklæring, hvoraf fremgår at forsikringstagerens gener (smerter fra lænderyg og højre ben) ikke stammer fra faldet i 2003. Vores lægekonsulent vurderer, at de direkte følger af uheldet ikke bevirker en méngrad på min. 5 %. Vi har derfor i brev af 21.09.2004 meddelt, at vi ikke kan udbetale erstatning.

Forsikringstageren gør i brev af 12.11.2004 indsigelse mod afgørelsen og oplyser, at hun har været indlagt på Gigthospitalet i …. Vi rekvirerer journalen herfra og forelægger den for lægekonsulenten, der imidlertid fortsat ikke vurderer méngraden til 5 % eller derover.

I brev af 23.01.2005 foreslår vi forsikringstageren at indbringe sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

Herefter hører vi ikke noget til sagen, før vi modtager brev af 23.03.2006 fra forsikringstagerens advokat med en ny speciallægeerklæring. Denne bevirker imidlertid ikke nogen ændret vurdering, og vi fastholder derfor afgørelsen, men foreslår atter forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen, hvilket forsikringstageren nu indvilliger i.

I Arbejdsskadestyrelsens af 12.09.2006 vurderes méngraden som følge af uheldet i maj 2003 at være 5 %, og vi udbetaler erstatning i overensstemmelse hermed.

I december 2006 modtager vi brev fra Rådgivningsfirmaet Fuld Valuta ApS, der oplyser, at forsikringstagerens gener er tiltaget i form af problemer med vandladning og afføring.

På baggrund af en ny speciallægeerklæring af 10.02.2007 indbringes sagen igen for Arbejdsskadestyrelsen, der i udtalelse af 01.11.2007 fastholder en méngrad på 5 % med bemærkning om, at der ikke er tegn på neurologisk påvirkning eller forklaring på vandladnings- og afføringsgenerne.

Forsikringstageren vender tilbage til sagen i marts 2008, og oplyser, at hun er henvist til … Hospital, hvor hun er i behandling indtil oktober 2010. Vi foranlediger herefter indhentet yderligere en speciallægeerklæring.

Vi modtager denne d. 18.03.2011. Erklæringen konkluderer, at der ikke er nogen sammenhæng mellem uheldet i 2003 og forsikringstagerens afføringsinkontinens, men at problemet skyldes en svag bækkenbund.

Vi har derfor i brev af 24.03.2011 fastholdt den tidligere afgørelse og efterfølgende fremsendt kopi af erklæringen til forsikringstageren.

Hun bliver opmærksom på, at der på erklæringens side 2 øverst er anført et andet patientnavn og CPR-nr., ligesom der nævnes en forkert ben.

Vi får herefter tilsendt en korrigeret erklæring fra lægen, se brev af 14.04.2011., og vi fremsender kopi til forsikringstageren.

I forbindelse med nærværende klage har vi gennemgået sagen på ny, men finder ikke grundlag for at vurdere méngraden til at være højere end 5 %.

Som det fremgår af ovenstående redegørelse har forsikringstagerens vandladnings- og afføringsinkontinens været forelagt for en speciallæge, der konkluderer, at problemerne ikke har sammenhæng med forsikringstagerens fald på cykel i 2003. Arbejdsskadestyrelsen har på baggrund af denne erklæring udtalt, at der ikke er tegn på årsagssammenhæng.

Heller ikke den sidst indhentede speciallægeerklæring vurderer nogen som helst sammenhæng med uheldet i 2003.

Vi finder det således ikke godtgjort, at uheldet har medført en méngrad, der overstiger 5 %."

Arbejdsskadestyrelsen vurderede i brev af 1/1 2007, at uheldet den 31/5 2003 havde medført en méngrad på 5 %. Af brevet fremgår bl.a.:

"**Tidligere vurdering**
Vi har den 2 september 2006 vurderet følgerne efter ulykken til en méngrad på 5 procent.

Sagsfremstilling
Det fremgår af sagens akter, at … [klager] den 31. maj 2003 mistede herredømmet over sin cykel, og faldt. Hun slog ved faldet sit højre ben og hånd.

Da hun ikke kunne støtte på sit højre ben, tog hun til vagtlægen på … Sygehus samme dag. Der var ikke tale om brud.

Smerterne tiltog efterfølgende, og bredte sig til ryggen. Hun konsulterede gentagne gange egen læge, og gennemgik fysioterapi, men uden effekt.

Den 2. december 2003 fik hun foretaget MR-scanning af lænden, som viste normale forhold udover let slidgigt.

Hun blev udredt på Reumatologisk afdeling, … Gigthospital fra den 6. til den 27. oktober 2004. Det kunne her konstateres, at hun havde skævt bækken, samt at hun havde problemer med at holde på afføring og urin.

Begrundelse for varigt mén
Vi har lagt vægt på sagens lægelige oplysninger, herunder især:

- Speciallægeerklæring af 1. februar 2007 ved neurokirurg …
- Lægebrev af 12. december 2006 ved praktiserende læge …

Vi har ved vurderingen noteret os, at der nu er problemer med periodevist at holde på afføring og urin, smerter i højre fod, højre skinneben og i højre hofte, ømhed i bækkenregionen, fornemmelse af, at højre fod er væk, gangdistancen er reduceret til 50 m, hun anvender nu stok og har besvær med trappegang.

Ved den objektive undersøgelse hos speciallægen fandtes frie hofteled og manglende evne til at løfte benene af egen kraft.

Vi har fastsat det varige men efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt.

Vi har lagt vægt på, at [klager] har smerter omkring bækkenpartiet med udstråling til højre ben og fod, og der er reduceret gangdistance. Vi vurderer, at der ikke er tegn på neurologisk påvirkning eller forklaring på vandladnings- og afføringsgenerne.

Efter tabellens punkt B.1.3.3 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med lette, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende bensmerter med let bevægeindskrænkning, til 10 procent.

Vi vurderer i sammenligning med méntabellens punkt B.1.3.3 generne efter aktuelle uheld til en méngrad på skønsmæssigt 5 procent."

Af speciallægeerklæring udarbejdet af speciallæge i kirurgi og kirurgisk gastroenterologi den 16/3 2011 fremgår bl.a.:

"**Konklusion**
Patient, der tidligere er opereret for prolaps af uterus i 1990. Prolaps af uterus er udtryk for svær skade på patientens bækkenbund. Da der ikke findes decideret skade på sphincterapparatet og der ikke er beskrevet rygtraume, skønnes det overvejende sandsynligt, at patientens afføringsinkontinens ikke kan tilskrives cykeluheldet. Efterfølgende smertebehandling og immobilisering har selvfølgelig haft betydning for patientens mave-tarmfunktion, men burde ikke give blivende skader på bækkenbunden og dermed inkontinens."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**Hvad forstås ved et ulykkestilfælde?**
2. Som ulykkestilfælde betragtes:
- en pludselig hændelse
- der forårsager personskade
…
Hvad omfatter invaliditetsdækningen?
3. Ulykkestilfælde der medfører mindst 5% medicinsk invaliditet
Når et ulykkestilfælde, se fællesbetingelsernes pkt. 2, er direkte årsag til, at forsikredes medicinske invaliditet (= mén) fastsættes til mindst 5%, udbetales der erstatning.

Invaliditetsgraden fastsættes i overensstemmelse med den méntabel, som Arbejdsskadestyrelsen benytter på skadetidspunktet, med de begrænsninger, der er anført nedenfor og i pkt. 4.
…
En bestående invaliditet kan ikke medføre, at erstatningen fastsættes højere, end hvis en sådan invaliditet ikke havde været til stede.
…
Hvad omfatter invaliditetsdækningen ikke?
4. Invaliditetserstatningen udbetales ikke for:
…
- Invaliditet, der skyldes sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde.
- Invaliditet, der skyldes, at en tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom forværrer følgerne af et ulykkestilfælde.
- Invaliditet, der bestod før ulykkestilfældet, jvfr. tillige pkt. 3."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet med henvisning til Arbejdsskadestyrelsens vurdering ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere i anledning af hændelsen den 31/5 2003.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson